

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 474. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm25529/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Naar vi derfor blot fare offid med Hannibal over Pyrenæer, Alper og Dnyger af Kj. til Cannæ, hværet Dicit med Marcus Julius under Murens af Sverakus, hvor Archimedes gior Komiser, og gaar saa over til Afrika med Scipio, for dog engang at faae Ende paa den lidessimelige Krig, da vil det gior os et fuldstændigt Bilde af det Fremragende, altsaa af det Største, der i Krigen kom til sine, og allige stærk vise os, at Rom og Kartago var ordenlige Antipoder, saa Terantius Sori (eller Delon og Hundes-Ejernen) hos dem, i eet og samme Dicit, gif hist og her ned!

At Hannibal bezundte sine Helte-Gierninger med at indtage Sagunt, har vi alt bemærket, og maae kun tilføie, at han, uden anden Grund, end at den kunde blive ham fordelig i Krogen, i Bund og Grund vedslagde denne Græker-Stad (ved Murviedo i Valencia), en Koloni fra Anthe (Saguntos) hvorfra den har Navn*), thi dermed stemplede han sig til en Teran, der ikke kom for menneskelærlig at opbygge men for egenfærlig at nedbryde, hvad Folk har Gavn og Glæde, Rønde, naturligheds, imellem ogsaa Skam og Skade af**). Med 50000 Fod-Folk og 3000 Reitere gif Hannibal over Pyrenæens og stødte ikke paa nogen betydelig Hinbeing, før han naaede Rhones-Fjorden, hvor han, baade for Strømmen og for Gallerne havde ondt ved at komme over og mistede Nogle af sine Elephanter, men slap dog sikkelig til hvad de Gamle kaldte „Den“ ved Rhones og Aaræ (Saones) Sammen-Løb (altsaa Lvon), hvor han, ved at hjælpe en Riese-Konge paa Drenens, tjente baade Foden og Klæden til sin Krigs-Hær og fik gode Vedsagere til Alperne***).

*) Strabo III. 159.

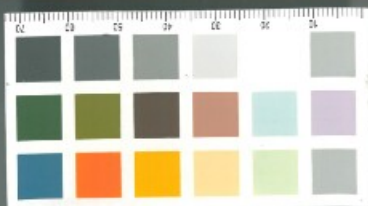
***) Polub III. 15—16, Strabo XXI. 7—9. 12—15.

*** Polub III. 35. 42—44. 46. 49. Strabo XXI. 23—24. 26—31.

Hvad nu Toget over Alperne angaar, da har vel
 det, som saa meget i den Romerske Historie, ved Fran-
 smændenes klare Doversættelse, tabt en stor Deel af det
 Gigantiske Udsende, der slog vore Hædre med Hærføgt; thi
 Napoleon gik jo ogsaa over Bernhards-Bjerget; men
 dog kan det nok endnu behøves at lægge Mærke til hvad Po-
 liph siger derom. Hannibal, saa fulde hans Dæd, gik
 over Alperne, omtrent ved Rhodens Udspring, men denne
 Overgang fortæller af Endel saaledes, at de, for ret at vække
 Læserens Forbauselse, haade spådfere Sandheden forbi og gien-
 drive dem selv, hvad dog i Historien skæder meget lidet. De
 prisf nemlig Hannibal som en udmærket forsigtig General
 men lade ham gaar i Laaget, og ved at fortælle Eventyr,
 bringe de ham saaledes i Knibe, at de, ligesom paa Stue-
 Pladsen, maarsk selv skæde Gudre og Hæls-Guder til at redde
 ham ud, og Mindre kunde vistnok heller ikke forblaae, naar
 Mytterne var saa heie og hvide og Alt saa øde og tomt, som
 de skildre det, thi da begreb Man ikke engang, hvordan han
 fandt Vej med de stene Trepper, end sige da, hvordan hele Hæ-
 ren med Heste og Elephanter slap over. De Gode-Tid har
 imidlertid reent glemt, at det var ikke første Gang, Alperne
 overstejgtes, da Gallierne jo paa deres Indfald i Italien
 havde banet Veien, og de har hvoeken tale med Hælf fra den
 Tid eller selv gjort Reisen, men det har jeg*). Vistelig-
 heden, som Poliph beskriver den, var ogsaa stem nok, thi Ha-
 nnibal var femten Dage om Veien, maatte i opstigende Vi-
 nie sætse sig igjennem Snebjergene, som Alletrogerne havde
 besat, og i Nedstigende arbejde sig igjennem en stor Vjerg-Knast,
 som han førstens stræbde at undgaar, da den gaaet sine
 var saa glat som Iis og den Nysfalkne kunde endnu
 ikke bære Folk, endlige Elephanter; men han kom heller ikke

*) Poliph III. 47-48.

ned af Alperne uden med 20000 Fod-Folk og 6000 Hytter, saa han havde betalt hvert Skridt i dyrt Dødsmaal*).

Saaledes maade da Hannibal paa lidt mindre end et halvt Aar fra Karthagena til Turin (Taurinum), som han tog med Storm, men det Tillob af Italienske Gallier, han havde gjort Megning paa, udblev for det Første, af Frygt for Romerne, som alt var gaaet over Po, for at møde Karthagineiseren**). At de ikke mødte ham i Slag-Orden lige ved Foden af Alperne, var vist nok en Feil, men kom dog kun af, at de endnu havde lidt tungt ved at bevæge sig og tænkte, det maatte nødvendig være ligesaa med Fienden; thi saasnart de fra Marselle fik Nyhed om, at Hannibal gik over Pyrenæerne, havde de sendt deres ene Borg-Mester, den berømte Scipios Fader, afsted til Sibus, for at standse ham ved Rhone, men han kom et Dødsstøt for Silbe, saa der fandt kun en lille Fægtning Sted mellem Sprøde-Hytterne fra begge Sider, hvori Romerne, ligesom det holdt haardt, dog, til et godt Forvarsel, omstredt sig Dødsbaand***). Borg-Mesteren havde derpaa strax indstribet sig igjen til Italien, og haabede vist at komme tidsnok til Afpæren, men havde strax efter Landingen ved Pisa den Uvirkelse at høre, Hannibal var allerede i fuld Væksenhed sendt for Bjergene. Dette var saameget mere fortrodsøst, som den anden Borg-Mester var paa Sicilien, for derfra at gaae over til Afrika og beleire Karthago, saa Man kan godt begribe, at Romerne lige fra Begyndelsen maatte fatte et bestemt Nag til den Afrikaneer, der, med sine forfæle Indfald og sin urimelige Lulke, vent forstærkede deres Plan til et ødelagt Født-Vog. Det var nu imidlertid ikke andet for, end at fatte sig og giøre Pinen saa kort

*) Polyb III. 50—56, Livius XXI. 32—37.

***) Polyb III. 60, Livius XXI. 39.

****) Polyb III. 40—41, 44—45, Livius XXI. 26—29.

